

Branimir Marinović

KRATKE HOMILIJE OD DRUGE DO OSME NEDJELJE KROZ GODINU «B»

DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Susresti Isusa

1 Sam 3,3-10.19; 1 Kor 6,13-15.17-20; Iv 1,35-42

Završilo je božićno vrijeme i počinje vrijeme kroz godinu. U današnjem je sv. Evandjelju opisan događaj nakon Isusova krštenja. Ivan Krstitelj pokazuje je Isusa onima koji su bili prisutni riječima: “Evo Jaganjca Božjeg, evo onoga koji odnosi grijehe svijeta!” Nakon Isusova krštenja, krenula su dvojica Ivanovih učenika za Isusom. Kad se Isus obazreo i upitao ih što traže, odgovorili su protupitanjem: “Učitelju, gdje stanuješ?” “Dođite i vidjet ćete” – odgovorio im je Isus. Možda je i nama upravljen Isusov odgovor: “Dođite i vidjet ćete gdje stanuje Isus!” Isusa uvijek možemo naći u crkvi u svetohraništu, u svetim sakramentima i okupljenoj zajednici.

Nekada je bio lijep običaj, da oni koji prolaze pokraj crkve, svrate u crkvu, pomole se i zatraže Isusov blagoslov iz svetohraništa. Isusa možemo ne samo pohoditi u crkvi, nego i sudjelovati na Njegovoj gozbi, na svetoj Misi te blagovati Njegovo tijelo u sv. Pričesti kao hranu za našu dušu. Isusa možemo susresti i u svakome čovjeku, posebno u onome kome je potrebna naša pomoć ili barem naša riječ, naš razgovor.

Kada bismo koristili naše slobodno vrijeme tako da susretnemo Isusa u crkvi ili da drugome budemo na pomoći, sigurno bismo bili i radosniji i smireniji u duši. A i Isus bi bio s nama zadovoljniji. Nažalost tolike svakodnevne brige i poslovi odvođe nas na druge strane, tako da nemamo vremena biti s Isusom, biti kod Isusa. A Isus bi nam svojom prisutnošću ispunio dušu mirom i utjehom. Kod Njega bismo najbolje

našli odmora za svoje svakodnevne napore i brige. I s Njim bismo lakše rješavali mnoge životne probleme. Nastojmo više puta ići k Isusu. Nakon prvoga Isusovog susreta s dvojicom Ivanovih učenika, od kojih je jedan bio Andrija, kasnije Isusov apostol i brat sv. Petra, Isus će okupiti oko sebe apostole koji će ići s Njime, slušati Njegove riječi, gledati Njegova djela, pa će ih oni poslije Isusova odlaska na nebo razglašavati i propovijedati po čitavome svijetu. Isus je za svoje apostole odabrao obične ljude, ribare, da oni budu vjesnici sv. Evanđelja, Radosne Božje vijesti. Nije izabrao ni uzeo za učenike učene zakonoznance i farizeje, jer je i na taj način htio pokazati, da je Bog onaj koji obraća srca ljudska i čini ih boljim, a ne naša učenost, inteligencija, rječitost i pamet.

Potrebno nam je svima od Isusa se učiti, prihvatiti način njegova odabira ljudi i cijeniti kod čovjeka više dobrotu srca od ohole ljudske pameti. U svakom slučaju bit će nam uvijek korisno i za dušu i za naš svakodnevni život, ako budemo češće dolazili k Isusu. Čut ćemo tada u duši Njegov savjet i primit ćemo uvijek od Njega božanski blagoslov. Amen.

TRECA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Obratite se i vjerujte Evanđelju!

Jon 3,1-5.10; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

Isus je započeo svoje javno propovijedanje riječima: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!" Sve što su proroci Staroga Zavjeta naviještali o Mesiji, Spasitelju ispunilo se u Isusu. On je onaj Spasitelj i Otkupitelj koji je još na početku stvaranja po Bibliji bio obećan ljudima da će ih osloboditi od grijeha. Kad su prvi ljudi, naši praroditelji Adam i Eva, sagriješili u raj u zemaljskom, dragi je Bog prokleo zmiju, Sotonu, zavodnika i rekao: "Neprijateljstvo postavljam između tebe i Žene, između potomstva tvoga i potomka Njezina. Ona će ti satirati glavu, a ti ćeš vrebati ispod pete Njezine." Taj potomak, to je Isus, Spasitelj, Otkupitelj od grijeha. On govori, da se ispunilo vrijeme očekivanja i sada On naviješta kraljevstvo Božje. Po Isusovu nauku možemo opet biti oslobođeni grijeha i primiti milost Božju i baštiniti nebesko Kraljevstvo.

Ali da bismo to mogli postići, potrebno se obratiti i vjerovati sv. Evanđelju. Obratiti se znači promijeniti se tako, da prestanemo činiti zlo, da ne griješimo, te da počnemo činiti dobro. Obratiti se znači da prestane

mržnja, a počne opraštanje i ljubav. Obratiti se znači da povjerujemo Isusu koji nam naviješta istinu i Radosnu vijest – Evandjelje. Okupio je učenike, apostole, i odredio im da idu po cijelom svijetu i navještaju Evandjelje do konca svijeta. To se nastavlja tako, da su poslije Isusa propovijedali apostoli, a oni su opet postavljali biskupe, svećenike i đakone da oni nastave to Kristovo djelo, da se svi ljudi obrate i povjeruju Evandjelju. Na Isusov su poziv apostoli ostavljali sve, svoj posao, kuću i obitelj i išli za Isusom. Opisano je u današnjem sv. Evandjelju kako je Isus pozvao sv. Andriju i brata mu Šimuna Petra, te Zebedejeve sinove sv. Ivana i sv. Jakova. Oni su bili ribari. Na Isusov poziv: “Hajdete za mnom i učiniti ću vas ribarima ljudi!” – oni su ostavili i brod i mreže i obitelj i otišli za Isusom.

Isus je uzeo za učenike obične ribare, jer je u njima vidio pošteno srce i spremnost da ga slijede i da mu vjeruju. Isus će ih oduševiti i svojim naukom i brojnim čudesima. Kad je Isus učinio čudo umnažanja kruha i kad su ga ljudi htjeli učiniti kraljem, Isus je najavljuje da će on biti Kruh za život svijeta. Nisu ga tada ljudi shvatili i počeli su se razilaziti i odlaziti od njega. Isus je tada upitao apostole: “Hoćete li i vi otići?” Odgovorio je sv. Petar u ime sviju: “A kamo ćemo otići, Gospodine, kad jedini Ti imaš riječi života vječnoga!”

Možemo se i mi upitati: “Da li i za nas Isus ima riječi života vječnoga ili smo među onima koji se udaljavaju, odlaze od Isusa?” Ako nismo dovoljno s Isusom obratimo se i vjerujmo Evandjelju. Amen

PRIKAZANJE GOSPODINOVO

Svjetlo na prosvjetljenje naroda

Mal 3,1-4; Heb 2,14-18; Lk 2,22-40

Mojsijev je zakon propisivao da roditelji četrdeseti dan nakon rođenja provorođenca dođu u Jeruzalem, prikažu svoga sina Bogu u Hramu i prinesu žrtveni dar za majčino očišćenje. Tomu su se podvrgli i Isusovi roditelji. To je bio prvi Isusov ulazak u Hram, “kuću Božju”, njegov javni susret sa Zakonom i prorocima koje su predstavljali starac Šimun i proročica Ana. Zbog toga se današnji blagdan naziva “Hipapnte – Susret”.

Evandelist na osobit način ističe susret sa starcem Šimunom koji je primio u svoje naručje iščekivanoga Božjega poslanika i nakon toga

zanosno uskliknuo: "Sad otpusti slugu svoga, Gospodine, u miru, jer vidješe oči moje spasenje tvoje!"

Divna je sličnost našega današnjega doživljaja kod sv. Mise s doživljajem što ga je na današnji dan doživio starac Šimun, a s njime također Josip i Marija. I mi doživljavamo sve ono što su oni doživjeli. Prikazujemo u Božjemu hramu Spasitelja na žrtveniku oltara po svećenikovim rukama. Skupa s njime prikazujemo i sebe i svoj život. Vrhunac susreta s Gospodinom zbiva se u svetoj pričesti kad se sjedinjujemo s njime i s njegovom pravom žrtvom.

Prorok u današnjem svetopisamskom čitanju najavljuje dolazak Gospodinov u hram: "Doći će u svoj Hram Gospodin koga vi tražite i Anđeo saveza koga žudite!" Kako mora biti velika pobožnost, vjera i ljubav u susretu s Kristom u njegovu hramu i u svetoj pričesti! Moramo raditi na tome da naši osjećaji budu poput osjećaja Marije, Josipa i starca Šimuna. To sami ne možemo postići. Potrebna nam je pomoć Božja.

Krist zato i dolazi da posveti moje osjećaje i moje djelovanje. U njegovu današnjem, i svakom drugom dolasku u naš život, ispunja se Malahijino proročanstvo koje smo danas slušali: "On je oganj koji pročišćava ... Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro da prinose Gospodinu žrtvu u pravednosti. I ugodna će biti Gospodinu žrtva Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina."

To ćemo postići i mi ako slijedimo Krista Gospodina koji je naše svjetlo. Poput njega i mi moramo biti svjetlo svijeta koje će ljudi zapaziti i proslaviti Boga. Današnja svijeća koju nosimo u procesiji neka nas stalno na to upozorava. Budimo prava "svjetiljka koja svijetli svima koji su u kući!" – Amen.

PETA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Povući se u osamu i moliti

Job 7,1-4.6-7; 1 Kor 9,16-19.22-23; Mk 1,29-39

Današnje sv. Evanđelje spominje, da se Isus povlačio na osamljena mjesta i tamo se molio nebeskom Ocu. Htio nas je tim primjerom poučiti kako je potrebno mnogo puta povući se iz životne vreve, naći neko osamljeno mjesto, bilo u crkvi, bilo u kući, bilo u prirodi – i moliti se Bogu, povezati se s Bogom. I to tako, da mu najprije iskažemo poštovanje te da ga molimo za potrebe opće i vlastite. Ne moraju to biti već naučene i

poznate molitve. To mogu biti zazivi duše, da nam dragi Bog udijeli mir, da ukloni zlo, da blagoslovi sve dobre ljude i sva dobra nastojanja. A zatim molimo i za svoje potrebe, potrebe obitelji i naše vlastite. Dragom će se Bogu uvijek više svidjeti ako se i u molitvi ne pokazujemo sebičnjacima, koji samo i stalno misle na sebe i svoju vlastitu korist.

Dragi Bog uostalom najbolje pozna naše i opće potrebe, te će ga naše molitve potaknuti da nam se smiluje i da nas uslišava. I Isusu je molitva davala snagu za Njegove riječi i djela. Molitva je naš razgovor s Bogom, koji nam daje milost, blagoslov i duhovnu snagu za svaki posao. Isus nas svojim primjerom potiče da se i mi često molimo. U neprestanoj trci s vremenom, današnji čovjek zaboravlja da se treba Bogu moliti i od Boga moliti za sve potrebe. Možda netko smatra da je molitva gubljenje vremena. Zapravo najbolje iskorišteno vrijeme je ono koje upotrijebimo za molitvu. Kroz molitvu dobivamo i duhovne poticaje da činimo dobro, da se oslobodimo zlih navika, grijeha.

Kad su Isusa zatekli u molitvi na osamljenom mjestu sv. Petar i drugi učenici, izjavili su: "Svi te traže..." Isus je bio takav, da je svugdje i svakome činio dobro. Zato su mnogi išli za njim i neprestano ga tražili. Isus je kroz tri godine svog javnog djelovanja prošao mnogim krajevima svoje domovine i svugdje činio dobro. Ponajviše je ozdravljao bolesnike, oslobađao opsjednute zlim duhom i propovijedao. Ne znamo kako bi izgledalo danas, kad bi se Isus pojavio među nama. Da li bi išli ljudi za njim. Da li bi im bilo potrebno naglasiti da je Isus došao najprije zato da oslobodi ljude od grijeha? Kako bi zvučale danas Isusove riječi koje je ponajviše upravljao onima, koji su tražili od Njega tjelesno ozdravljenje: "Idi i ne griješi više!" ili "Oprošteni su ti grijesi!"

Čini nam se mnogo puta da ljudi ne promišljaju na bolest duše, na nemirnu savjest, na grješni život i grješno vladanje. Kao da im nije potrebno dušu liječiti. Za tjelesno zdravlje i ozdravljenje kadri su mnogo toga i potrošiti i učiniti. Neka nas molitva poveže s Bogom, a mi rado potražimo Isusa da nam udijeli duhovno zdravlje te da osjetimo Njegov blagoslov. Amen.

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Očišćeni gubavac

Lev 13,1-2.45-46; 1 Kor 10,31-11,1; Mk 1,40-45

U Isusovo vrijeme, kako nam sv. Evanđelja navode, bilo je dosta ljudi koji su bili zaraženi i болоvali od teške bolesti gube. Takovi su ljudi gubavci bili izdvojeni iz društva. Morali su živjeti izvan naselja i javljati se, ako bi netko mimo prolazio, da drugi zdravi znaju i da im se ne približavaju. Njihov je život bio zaista jadan i težak. Rijetko bi se događalo, da bi netko od te bolesti ozdravio. Ako bi se i to dogodilo, onda se takav morao pokazati svećeniku, da ga on javno proglasi čistim od gube, pa da se opet može vratiti svojoj obitelji i u društvo. Jedan je takav gubavac, opisuje današnje sv. Evanđelje, doznao za Isusa da On liječi sve bolesti. Usudio mu se pristupiti i klečeći ga zamoliti: "Ako hoćeš, možeš me očistiti." Isus se ganu, pružio ruku, dotakao ga se i rekao mu: "Hoću, budi čist!" I ozdravi odmah taj gubavac. Iako mu je Isus rekao, da to nikome ne kazuje, nego da se samo pokaže svećeniku, ipak čovjek nije mogao odoljeti toj silnoj sreći da je opet zdrav i čist od gube, pa je taj susret s Isusom svukud pripovijedao i razglašavao.

Ali Isus nije liječio samo tjelesnu gubu. Kad se govori o ovoj bolesti gube, onda se u Crkvi obično ne govori o tjelesnoj gubi, nego o gubi duše. A ta guba duše, to je grijeh. I nema druge mogućnosti da se izliječimo od te duševne gube, nego da se susretnemo s Isusom i da ga zamolimo, da nas izliječi, da nas očisti, da nam oprost. Isus je uvijek spreman da nam preko svećenika oprost svaki grijeh i da nam nakon odrješenja potvrdi, da smo sada čisti od gube grijeha. Ali zato nam je potrebno, kao i ovom gubavcu iz sv. Evanđelja, doći k Isusu, kleknuti i zamoliti ga.

Nažalost ima mnogo onih, koji ne primjećuju da su na duši bolesni, da su grješni. Kao da im je u životu samo važno da budu tjelesno zdravi. I kao da im baš odviše ne smeta, ako tjednima i mjesecima, a neki i godinama ne čiste svoju dušu od grijeha u sakramentu svete ispovijedi. Svu su svoju životnu brigu i sve svoje nastojanje i sav posao usmjerili tako, da im bude za tijelo, a ništa ili veoma malo za dušu. Ipak bi trebalo često misliti i na dušu. Ne samo po onoj: "U zdravom tijelu zdrav duh", nego i po onoj, da smo djeca Božja i da nam je jednom ovdje na zemlji sve ostaviti te da bi trebalo živjeti po vjeri i sv. Sakramentima, kako bismo nakon ovozemaljskog života zavrijedjeli život vječni kod Boga.

Potrebno je često promišljati, da li smo zdravi na duši. Promišljati koju gubu grijeha nosimo na duši, pa da se pokajemo, odlučimo doći k Isusu da bi nam on u sakramentu sv. Ispovijedi ozdravio dušu, da bude čista od grijeha. U sakramentu pomirenja, sv. Ispovijedi, Bog oprašta grijeha, čisti dušu i ispunja je zdravljem milosti Božje i pomaže da nasljedujemo Gospodina i otklanjanju zla iz nas i oko nas. Amen.

SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Ustati i vratiti se svojoj kući

Iz 43,18-19.21-25; 2 Kor 1,18-22; Mk 2,1-12

Kad je Isus u svoje vrijeme obilazio raznim mjestima svoje zemlje i propovijedao, okupljalo se oko Njega veliko mnoštvo slušatelja. Znao je Isus pronaći uvijek pravu riječ koja je pogađala njihova srca i duše. Nekada je toliko ljudi bilo oko Isusa da su gotovo stvorili zid i nije se baš lako moglo doći do njega. Ali ljudi su se uvijek snalazili, posebno kad su bili u nevolji i potrebi.

Današnje sv. Evandjelje opisuje događaj, kako je Isus u jednoj kući u Kafarnaumu propovijedao i nabilo se u kuću toliko ljudi, da nije bilo šanse da netko izvana dođe do Isusa. A četvorica ljudi su na postelji nosili uzetog čovjeka s namjerom da ga donesu pred Isusa pa da ga Isus ozdravi. Kad su vidjeli da to neće nikako ići da kroz vrata uđu i stignu k Isusu, popnu se na krov, terasu i nad mjestom gdje je Isus propovijedao otkriju krov i spuste tog uzetog čovjeka s posteljom pred Isusa.

Vjera je tih ljudi, koji su donijeli bolesnika i spustili ga kroz krov Isusu, bila čvrsta. Bili su sigurni da će Isus čovjeka ozdraviti. Međutim Isus, nakon što je uzeti bio pred njim, želi izvesti dvostruko ozdravljenje. Ponajprije ozdravljenje duše. Reče uzetome: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi." Pismoznanci, koji su poznavali Bibliju i znali da samo Bog može opraštati grijeha, počeli su mudrovati. Pomislili su da Isus huli. Isus je to odmah primijetio pa ih upita: "Što je lakše reći: Otpuštaju ti se grijesi ili reći: Ustani, uzmi postelju i hodi?" Za naše bi razmišljanje možda bilo lakše pomisliti, da je lakše reći: "Otpuštaju ti se grijesi", jer se to ne mora na izvan vidjeti.

Isusu je čudo opraštanja grijeha bilo značajnije. Veće je duševno ozdravljenje od tjelesnog. Tada je Isus dao do znanja i pismoznancima i svima prisutnima, a i svima nama, da povjerujemo u Isusa, Sina Božjega, Boga koji može opraštati grijehe. Da to dokaže, Isus čini i vidljivo tjelesno čudo. Reče uzetome: "Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!" I kad se to dogodilo ostali su svi zaneseni i govorili: "Tako što nikad još ne vidjesmo!" Isus dobro pozna nas ljude. Vidi naše tjelesne i duševne nevolje. Njemu je uvijek prvotno da budemo zdravi na duši. Zato nam uvijek pruža mogućnost da možemo od Njega dobiti oprostjenje i ozdravljenje duše.

Nama se često puta čini kao da to duhovno ozdravljenje nije nikakvo čudo. Mi bismo radije htjeli da nam Isus podari zdravlje tijela. Brinemo se često puta i previše za tjelesno zdravlje, a za dušu uopće ne marimo. Kao da za dušu imamo uvijek vremena i prilike. Imamo uvijek mnogo prilika da nam u sv. sakramentu pomirenja u sv. ispovijedi Isus kao božanski liječnik ozdravi dušu i udijeli duhovno zdravlje. Iskoristimo to dok još ima vremena. - Amen.

OSMA NEDJELJA KROZ GODINU «B»

Novo vino u nove mješine

Hoš 2,16-17.21-22; 2 Kor 3,1-6; Mk 2,18,22

Zakonoznanci i farizeji Isusova vremena nisu nikako mogli podnijeti što je Isus svojim naukom i svojim čudesima privlačio mase koje su za njim išle. Nastojali su ga uhvatiti ili u riječi ili na djelu, kako bi mu mogli prigovoriti i optužiti ga. U današnjem mu sv. Evandjelju prigovaraju da apostoli, njegovi učenici ne poste, za razliku od učenika sv. Ivana Krstitelja i farizeja koji poste. Isus im je odgovorio zgodnim primjerom: "Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima?" Sebe je usporedio sa zaručnikom, a apostole svatovima.

Uostalom Isus je došao propovijedati i naviještati Radosnu vijest – Evandjelje. Ali je ipak nadodao da će doći dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti. Tim je riječima Isus već iz daleka navijestio svoju muku, smrt, uskrsnuće i uzašašće te ujedno i to da će apostoli morati podnositi poteškoće dok budu navješćivali Kristovo sv. Evandjelje.

Isus nije bio protiv posta. I sam je započeo svoje javno djelovanje tako, da je otišao u pustinju i tamo četrdeset dana postio. A i svojim je apostolima jednom rekao, kad su ga upitali, nakon toga što nisu mogli iz jednog dječaka istjerati zloga duha, zbog čega im to nije bilo moguće, da se taj rod zloga duha tjera postom i molitvom.

I Crkva je zadržala još uvijek kao duhovnu vježbu, posebno kroz korizmu, koja će nam ubrzo doći, post i nemrs. Posebno na početku i na kraju korizme, to jest na Čistu srijedu-Pepelnicu i na Veli petak propisan je strogi post i nemrs. A i također nemrs kroz sve korizmene petke. Tom duhovnom vježbom odričemo se kroz te dane obilnijeg blagovanja i nastojimo samo jednom jesti do sitosti, te umjesto mesa i mesnih proizvoda jedemo nešto posno.

Crkva želi naglasiti da se u isto vrijeme dok se odričemo tjelesnih naslada u jelu posvetimo duhovnim dobrima i nahranimo dušu duhovnim jelom Kristovim tijelom. Nije Isus, a ni Crkva protiv posta, kao što nije ni protiv veselja. Ali sve treba postaviti u svoje vrijeme i na svoje mjesto. Kao što su Božić i Uskrs blagdani radosti, tako je korizma i posebno dani Svetog Tjedna dani ozbiljnosti, molitve i posta. Isus je to usporedio sa prijesnim suknom na starom odijelu i sa novim vinom u starim mješinama. Zato je kao zaključak nadodao: novo vino u nove mješine.

A mi bismo mogli nadodati, da svako vrijeme ima svoje probleme i da je svaki čovjek pozvan da o problemima razmišlja i uz Božju pomoć da ih najbolje riješi. Ne zaboravimo pri rješavanju problema i na Božju pomoć. Amen.